

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, 2016. évi október hó 5. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í t é l e t e t :

Az emberölés büntette miatt fk. **vádlt** ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2016. május 3. napján kelt Fk.411/2015/28. számú ítéletét megváltoztatja azzal, hogy a vádlottal szemben kiszabott büntetést 15 (tizenöt) év fiatalkorúak börtönében végrehajtandó szabadságvesztésre és 8 (nyolc) év közügyektől eltiltásra súlyosítja.

A Győri Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.I.50/2016. számon bűnjeljegyzéken szereplő bűnjelekből 46-56. sorszám alatt felvett kabátok, cipők, sapkák, nadrágok lefoglalását megszünteti és **S.M.** törvényes képviselője vádlott anyja részére kiadni rendeli.

A 28. sorszám alatti fejszenyél lefoglalását megszünteti és megsemmisítését rendeli el. A 71. sorszám alatt nyilvántartott VOLGA gázriasztó fegyvert elkobozza.

A vádlott az elsőfokú eljárás befejezéséig felmerült bűnügyi költségből 8.066.908 (nyolcmillió-hatvanhatezer-kilencszáznolc) Ft megfizetésére köteles, az állam terhén 434.998 (négy százharmincnégyezer-kilencszázkilencvennyolc) Ft marad.

Egyebekben helyben hagyja az elsőfokú bíróság ítéletét azzal, hogy

- a tárgyalási napok 2016. év április hónapjában 26. és 28. napokon voltak,

- a vádlott személyi igazolvány száma: ...,

- a bűncselekmények megnevezése emberölés büntette, 2 rb. rablás büntettének kísérlete és lopás vétsége,

- az 1-17. sorszámozott bűnjelek, 18. sorszámú ujjnyom töredék, 19-20., 30. sorszámú lábbelinyom-töredék, 21-23, 42. sorszámú ujjnyom töredékek, 25, 24. sorszám alatti kábel, 26. sorszámú szúnyoghálóminta, 27. sorszámú üvegminta, 29. sorszámú maszk, 30. sorszámú, 31. sorszám alatti sapka, 32. sorszám alatti elemi szál, 33. sorszám alatti 2 db lábnyom, 34. sorszám alatti hajminta, 35. sorszám alatti fűszeres tasak, 36-38. sorszám alatti virágcserepek, 39. sorszám alatti virágláda, 40. sorszám alatti vasdoboz, 41. sorszám alatti 2 db műanyag zacskó, 43. sorszám alatti edény, 44. sorszám alatti doboz, 45. sorszám alatti vascső, 57- 70. sorszámon nyilvántartott nadrágok, cipők, fejlámpák, kés, vascső, vasvilla,

elemlámpa, táska és 72. sorszám alatt nyilvántartott szagnyomokat tekinti megsemmisíteni rendeltnek.

A másodfokú eljárásban felmerült 15.000 (tizenötezer) Ft bűnügyi költség megfizetésére a vádlottat kötelezi.

I n d o k o l á s :

A Győri Törvényszék, mint fiatakorúak bírósága Fk.411/2015/28. számú ítéletében fk. **vádlottat** bűnösnek mondta ki 1 rb nyereségvágýból elkövetett emberölés büntetében (Btk. 160.§ (1), (2) bekezdés b./ pont), 2 rb fegyveresen elkövetett rablás büntetének kísérletében (Btk.365.§ (1), (3) bekezdés a./pont) és 1 rb lopás vétségében (Btk. 370.§ (1), (2) bekezdés bf./ pont).

Ezért halmazati büntetésül 12 év fiatakorúak börtönére és 5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, határozott a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a bűnjelek jogi sorsáról, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére fellebbezést jelentett be, az emberölés büntette vonatkozásában a történeti tényállásban írtakra tekintettel, hangsúlyozva az elkövetés módját, indítványozta a különös kegyetlenséggel való elkövetés megállapítását, továbbá hosszabb tartamú szabadságvesztés illetve közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását.

A vádlott és a védő enyhítés érdekében fellebbeztek.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.50/2016/4-5/I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítva tartotta fenn. Kifejtette, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályokat lényegében betartotta, azonban szükségtelenül, illetőleg eljárási szabályszegéssel történt az előkészítő ülésen, majd külön végzéssel is elrendelt bizonyítás keretében a genetikai szakértői vélemény beszerzése. Rámutatott, hogy a tényállás túlnyomó részt megalapozott, viszont a vádlott előéleti adatai, illetve a történeti tényállás és az indokolás néhány helyen kiegészítésre illetve helyesbítésre szorul. Álláspontja szerint a vádlott bűnösségére levont következtetés okszerű, a cselekmények minősítése az anyagi jogszabályoknak megfelelő, ezért az annak megváltoztatására irányuló ügyészi fellebbezést már nem tartotta fenn. Kifejtette, hogy a három alkalommal már jogerősen elítélt és négy büntetőeljárás hatálya alatt álló, az előre kiterveltséggel és különös kegyetlenséggel határos módon, tervszerűen és tudatosan cselekvő vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás enyhe szankció. A járulékos rendelkezésekkel kapcsolatban a bűnjelek valamint a bűnügyi költség tekintetében is hibákat észlelt az első fokú ítéletben.

Összességében indítványozta az első fokú ítélet megváltoztatását, a fő- és mellékbüntetés súlyosítását, a fejszenyél bűnjel lefoglalásának megszüntetését és megsemmisítésének elrendelését, a **B.Á.Cs.** jelenlétében lefoglalt bűnjeleknek fk. **S.M.** törvényes képviselőjének való kiadását, a fiatakorú terhelt által viselendő bűnügyi költség összegének 8.066.908 forintban, az állam terhén maradó költségnek 434.998 forint összegben való megállapítását. Egyebekben helybenhagyási indítványt tett a tényállás illetőleg az indokolás módosításával,

valamint az ítélet bevezető részében a tárgyalási napok kijavításával és a terhelt személyazonosító okmányának feltüntetésével a személyi részben.

A másodfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratában foglaltakat fenntartotta.

Az eljárási szabályok tekintetében - relatív eljárási szabályként említve - kiemelte, a 2015. december 18-i előkészítő ülésen folytatott eljárási cselekményeket a genetikai szakértői bizonyítás tekintetében, illetve a Rendőr-főkapitánysággal folytatott telefonos megkeresést, majd a tárgyalási szakban a DNS mintavétel módját kifogásolta.

A bizonyítékok értékelése vonatkozásában rámutatott a terhelt gyanúsított szakban tett vallomásainak változására, amelyek **Sz.Á.** szerepéhez köthetőek, valamint a fejlámpa lefoglalásának helyszínére, **Sz.Á.** poligráfos vizsgálatának eredményére, arra, hogy az fk. vádlott DNS-ét a fűszertasakon és a fejszenyélen azonosították, illetve a terhelt jellegzetes "Bátyja" szavajárását. A feltárt bizonyítékok alapján az ügyészség álláspontja szerint fk. **vádlott** a terhére rótt bűncselekményeket elkövette, azt viszont - más személlyel szembeni vád hiányában - a bíróságnak nem kell kimondania kategorikusan a véleménye szerint, hogy más elkövető részvétele kizárható.

A cselekmények minősítésével egyetértett.

A jogi indokolás tekintetében kifejtette, hogy a rablás, lopás, magánlaksértés minősítése helyes, az emberölés vonatkozásában pedig nem indítványozta további minősítő körülmény megállapítását.

A büntetés kiszabása tekintetében azzal érvelt, hogy a vádlottal szemben a törvény szigorát a középértéket meghaladóan, a felső határt közelítően kell érvényre juttatni, amit a terhelt társadalomra veszélyessége indokol.

A bűnjelekkel, bűnügyi költség viselésével és a tárgyalási napok, valamint a terhelt személyi adatai pontos feltüntetésével kapcsolatosan szintén fenntartotta az írásban benyújtott indítványát.

A védő perbeszédében előadta, hogy véleménye szerint eltúlzottan súlyos az első fokú bíróság által kiszabott büntetés. Kiemelte az enyhítő körülményeket, amelyek közt hangsúlyozta **vádlott** tényfeltáró, beismerő vallomását, őszinte megbánását, részvét nyilvánítását az elhunyt sértett hozzátartozói felé, a rablás kísérleti szakban maradását, továbbá hogy a bűncselekmény elkövetésekor büntetlen előéletű volt, nehéz szociális helyzetben élt, családi körülményei nem megfelelőek, elmeállapota enyhe fokban korlátozta cselekménye következményeinek felismerésében - védenca értelmi fogyatékos, személyiségzavarban szenved, hiányos szocializáltság, illetőleg alacsony értelmi színvonal valamint gyenge tartás jellemzi a szakértői vélemény szerint -, ezért a büntetés enyhítését kérte a fiatalokúakra vonatkozó speciális büntetéskiszabási szabályok alapján. A bizonyítékok értékelésével kapcsolatban rámutatott, hogy a vádlott nyilatkozta szerint a baltát, amelyen DNS vagy ujjnyomok nem voltak találhatóak, nem fogta meg és azzal nem okozott sérüléseket a sértettnek.

Fk. **vádlott** az utolsó szó jogán sajnálatát fejezte ki cselekményei kapcsán, majd ismételten elmondta, hogy **Sz.Á.** is közreműködött azokban, illetőleg a büntetésének enyhítését kérte.

A vádlott által elhangzottakra figyelemmel a vádhatóság képviselője, amelyhez a védelem is csatlakozott, bizonyítás felvételét, a vádlott ismételt kihallgatását indítványozták.

A bizonyítási indítványt az ítéltábla elutasította. A táblabíróság álláspontja szerint az első fokú bíróság kellő alapossággal hallgatta ki a vádlottat, a tárgyalás anyagává téve nyomozás során tett vallomásait is, amelyben már tett olyan vallomást, hogy a bűncselekményeket **Sz.Á.**-al együtt követte el. A másodfokú eljárásban utolsó szó jogán tett hasonló kijelentése vallomásként nem értékelhető és nem is tartalmazott új, még nem értékelt tényállítást, amelyek miatt bizonyítás felvétele és a vádlott újabb kihallgatása nem volt indokolt.

A bejelentett fellebbezésekre tekintettel az első fokú bíróság ítéletét a Győri Ítéltábla a Be. 348.§ (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes körűen felülbírált.

Megállapította, hogy az első fokú bíróság valóban követett el eljárási szabálysértést, de az nem volt olyan súlyú, amely az ügy érdemi felülbírálatát gátolta volna.

Az első fokú bíróság előkészítő ülése tekintetében a fellebbviteli főügyészség hivatkozása részben alapos. A Be. 272.§ (1) bekezdésére figyelemmel előkészítő ülés tűzésére lehetősége volt az első fokú bíróságnak, illetőleg arra, hogy a 2015. december 15-i előkészítő ülésen szakértői bizonyítást rendeljen el. A genetikai szakértő kirendelése 2016. január 18-án került sor a bíróság Fkf.411/2015/4. számú végzésével, ekként tehát a szakértői vélemény beszerzése utóbb történt meg. Az eljárási szabályok ezáltal nem sérültek. Az eljárási törvény kereteit azonban meghaladta a rendőrség közvetlen megkeresése a terhelti DNS mintavétel végrehajtására az előkészítő ülésen, mert ott bizonyítás felvétele nem lehetséges.

A bírósági eljárásban tárgyaláson került sor a vádlottól újabb DNS mintavétel levételére. Mivel az első fokú bíróságnak a korábbi DNS vizsgálat körülményeivel és a mintavétellel kapcsolatban aggályai támadtak, és az általa vélt jogszabályi hiányosságot ezáltal pótolta, szintén nem törvénytelen.

Az ítéltábla megállapította, hogy az első fokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében kimerítően értékelte. Számot adott arról, hogy a tényállás megállapítása során mely bizonyítékot miért vett figyelembe, az ellentétek feloldását megkísérelte.

Az első fokú bíróság kihallgatta a fk. **vádlottat**, ismertette a nyomozás során tett vallomásait, és az előkészítő ülés alkalmával becsatolt kézzel írt vallomását.

Részletesen kihallgatta **1. tanút** a két nap történéseiről, ifj. **1. sértettet**, továbbá **2. tanút**, aki a rendőrség részéről a DNS mintavételt végezte, **3. tanú** áruházi eladót, **4. tanú** szomszédot, akinél a fejszenyél megtalálásra került, **5. tanú** aki megtalálta a vádlott által készített maszkot, **6. tanút** aki 2014. december 22-én találkozott a vádlottal és **Sz.Á.**-al, akit szintén részletesen kihallgatott a bíróság, és a nyomozati szakban tett vallomásait is értékelte.

Meghallgatta az igazságügyi orvosszakértőket, dr. Szabó Ferencet, dr. Tóth Zsuzsannát, dr. Pataki Zoltánt, a sértett sérüléseire és a vádlott elmeállapotára vonatkozóan, illetőleg Fodróczy Győző nyomszakértőt, aki egyesített véleményt adott az orvos szakértőkkel. A

Bűnügyi Szakértői és Kutató Intézet genetikai szakértői véleményét a tárgyalás anyagává tette, csakúgy mint az egyéb releváns okiratokat.

Fentiekből megállapítható tehát, hogy az ügy ténybeli és jogi megítélését megalapozó bizonyítékokat teljes körűen feltárta az első fokú bíróság. Mindezeket logikai hibáktól mentesen értékelte, és helyesen mutatott arra rá, hogy a vádlott részbeni beismerő vallomása csak olyan mértékben vehető figyelembe, amennyiben a további bizonyítékokkal nem áll ellentétben.

Az első fokú bíróság rámutatott, hogy fk. **vádlott** vádlott 2014. december 20. napján történekekkel kapcsolatban nagyrészt egyezően tett vallomást **2. sértettel**. A vádlott elmondta, hogy az értékek megszerzéséért miként jutott be a családi házba, az általa készített csuklyát viselte. Fémpénzeket talált, majd begyűjtött a kazánházban, elfogyasztott egy energia italt, borsot szórt szét, majd elaludt. **2. sértett** kiáltására ébredt fel, azután hazament Sz.-ba. A terhelt és a sértett vallomását alátámasztotta, hogy az ekkor elvitt elemlámpát és kést a vádlott nagymamájának a derítőjében találták meg.

A 2014. december 21. napján történekekkel kapcsolatban azonban a vádlott eltérő, önmagának is ellentmondó vallomásokat tett, amelyeket a törvényszék részletesen elemzett. Elmondta, hogy újra visszament a sértettek házába, de már vitt magával egy pisztolyt és egy újabb álarcot is, amelyből arra lehet következtetni, hogy számított arra, hogy a lakásban tartózkodhatnak. Védekezése szerint ekkor először a nappaliba ment, ahol **2. sértettel**, majd ifj. **1. sértettel** találkozott, pénzt, ékszereket követelt tőlük, majd ezt követően ment le a pincébe, és ott fogta meg a fejszenyelet, ekkor ragadta meg a kezét hátulról **1. sértett**, akit tarkón és fején ütött. Ezután elszaladt és busszal hazament.

2015. március 9-én folytatólagos gyanúsított kihallgatásakor - védőjével való konzultációt követően - módosította a korábbi vallomásait azzal, hogy **Sz.Á.**-al követték el a cselekményt, ő nem járt a pincében második nap, egyből a lakásba ment, társa bántalmazta a pincében az idős sértettet.

Ezt követően a tárgyalási szakban is kitartott ezen védekezése mellett.

2. sértett és ifj. **1. sértett** sértettek a 2014. december 21. napján történekekkel kapcsolatban eltérő vallomást tettek a vádlotthoz képest és cáfolták a védekezését. Mindketten lényegében egyezően adták elő, hogy amikor a vádlott megjelent a lakásban, pénzt, ékszereket követelt, egyik kezében pisztoly, a másik kezében fejszenyél volt, amellyel fenyegette őket. A hálószobába menekültek, amit bezártak és belülről tartották az ajtót. A rendőrséget hívták volna, viszont a támadó kitépte a vezetékes telefon zsinórját a falból, hogy ne tudjanak segítséget kérni. A sértettek egybehangzóan nyilatkoztak arról is, hogy amikor a vádlott a lakásba bement és tőlük értékeket követelt, akkor megkérdezte tőlük, hogy ki az az idős ember a pincében, akit ő már megkötözött. Eszerint már találkoznia kellett **1. sértettel**, így helytállóan következtetett az első fokú bíróság arra, hogy a vádlott először a pincében járt. Ott bántalmazta fejszenyéllel és a baltával **1. sértettet**.

Az élet elleni bűncselekmény egyik eszközén, a fejszenyélen, ami a szomszédnál került feltalálásra, a terhelt DNS mintája kimutatható volt.

Az említett fejszenyelet eladó tanú már nem emlékezett a vevő személyére. A sértettek azt állították, hogy a tárgy nem volt a házban, ebből nyilvánvaló következtetés vonható arra, hogy azt a vádlott vitte magával.

Az a védekezése a vádlottnak, hogy a fejszén nem volt megtalálható az ő DNS-e, amelyre védője is hivatkozott nem megalapozott, erre nézve az első fokú bíróság indokát adta, hogy miért fogadta el mégis az elkövetés egyik eszközeként.

Az első fokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy a vádlott vallomásából az következik, hogy amikor 2014. december 21. napján a sértettek lakásához elment, akkor már maszk, sapka, kesztyű volt rajta, amiből nyilvánvaló, hogy emiatt a fejszenyélen nem volt terhelti DNS minta.

Erre az első fokú bíróság részletesen kitért ítéletében, következtetései helytállóak, amelyeket osztott a másodfokú bíróság.

A sértett sérülései tekintetében az orvos szakértői vélemények mellett az időközben beszerzett nyomszakértői vélemény is rendelkezésre állt. A szakértői vélemények alapján **1. sértett** sérülései rögzíthetőek voltak, illetve meghatározható volt a bántalmazás eszközeként a balta és a fejszenyel. A fényképfelvételek alapján a nyom- és orvos szakértő is megerősítette, hogy a baltának a foka és a sértett fején, koponyáján található sérülések egymásnak megfeleltethetők.

Az első fokú bíróság valamennyi bizonyítékot számba vette. Amire a fellebbviteli főügyészség hivatkozott, a genetikai szakértői vélemény értékelésével, a DNS mintavételek eredményeivel némiképp adós maradt, de ezek közvetetten az indokolásból megállapíthatóak voltak. 2014. december 20-án a borsos zacskókon, a másnap használt fejszenyélen szintén rögzíthette a hatóság a vádlottól származó DNS-t.

Ebből következően helytállóan állapította meg az első fokú bíróság azt, hogy mind a két napon fk. **vádlott** volt az, aki a sértettek ingatlanába behatolt.

Első nap értékek után kutatott, elaludt, majd eltávozott, második nap pedig súlyosan bántalmazta **1. sértettet** illetőleg pénzt követelt a **1. tanútól** és ifj. **1. sértettől**.

A törvényes és teljes körű bizonyíték értékeléssel megállapított tényállás alapját képező logikus és következetes elemzés - azonos bizonyítási anyag mellett - a felülmérlegelés tilalma folytán a másodfokú eljárásban nem változtatható meg.

Megjegyzi az ítéletábra, hogy az kétségtelen tény, amire a vádhatóság hivatkozott, miszerint az első fokú bíróság azon megállapítása, hogy **Sz.Á.** nem volt ott az elkövetéskor, illetőleg, hogy a vádlott valósította meg második nap is egyedül a bűncselekményt, ilyen módon ítéleti bizonyossággal nem állapítható meg. Kétséget kizáróan a törvényesen benyújtott vádat követően lefolytatott bizonyítási eljárás alapján az állapítható meg, hogy fk. **vádlott**

elkövette ezeket a cselekményeket, amit az első fokú bíróság helyesen rögzítette az ítéletében.

Az ítélet tábla álláspontja szerint az első fokú bíróság által megállapított tényállás nagyrészt a bizonyítás anyagának megfelelő, ugyanakkor a fellebbezési főügyészség indítványa helytálló a tényállás korrekciója tekintetében.

Kiegészíti az ítélet tábla egyrészt a terhelt előéleti adatait azzal, hogy a Győri Járásbíróság 2015. július 6. napján kelt és jogerőre emelkedett Fk.381/2015/6. számú határozatával társtettesként elkövetett lopás vétsége miatt 1 évre próbára bocsátotta, amelyet a Győri Járásbíróság az Fk.659/2015/10. számú ítéletével hatályon kívül helyezett, és társtettesként elkövetett lopás vétsége és rablás büntettének kísérlete miatt 1 év 3 hónap fiataalkorúak fogházbüntetésére valamint 2 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte.

A történeti tényállás szintén helyesbítésre szorul.

Az 1. tényállási pontban írt bűncselekmény elkövetésekor a vádlott éjfél után ment be a ház előudvarába, majd a ház alagsorába, ahol később 3 zacskó örölt borsot szórt szét.

Az alagsorba 04 óra 50 perc körül lépett be **2. sértett**.

A vádlott 1.000 Ft értékű zseblámpát, 1.000 Ft értékű konyhakést, illetve vászonzsákot és vasrudat magával vitt, megivott egy 200 Ft értékű üdítőt és szétszórt 600 Ft értékű borsot. Ekként legkevesebb 2.800 Ft kárt okozott, amelyből 2.000 Ft megtérült a zseblámpa és a konyhakés, illetve a vászonzsák, vasrúd lefoglalásával.

A vádhatóság részéről az indokolás helyesbítése kapcsán tett észrevételekkel szintén egyetértett az ítélet tábla. A vádlott 2015. március 9-én tett **Sz.Á.**-ra terhelő vallomást, illetőleg a genetikai szakértői vélemény alapján az örölt bors tasakon és a fejszenyélen **fk. vádlott** DNS mintáját azonosították.

Fenti korrekcióval a tényállás mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, így a Be. 351.§ (1) bekezdése alapján az ítélet tábla is e tényállásra alapította a határozatát.

Az első fokú bíróság a megállapított tényállás alapján helytállóan vont le következtetést **fk. vádlott** bűnösségére.

A terhére megállapított bűncselekmények minősítése is megfelel az anyagi jog szabályainak.

A Kúria 3/2013. Büntető jogegységi határozata - az élet és testi épség büntetőjogi védelméről - meghatározza azokat a körülményeket, amelyeket a bíróságnak vizsgálnia kell. Amennyiben az alanyi és tárgyi tényezők feltárára kerülnek, azt követően vonható le következtetés az elkövető szándékára.

A vádlott szándéka egyértelműen az volt, hogy a sértettektől pénzt, ékszereket szerezzen mindkét nap, tehát haszonszerzési szándékkal ment a **S.** család házába. Ennek kivitelezése érdekében készítette a maszkokat, hogy felismerhetőségét gátolja.

Megállapítható, hogy a vádlott szándékára helyesen következtetett az első fokú bíróság, akit készpénz és értékek megszerzése motivált. Nyilvánvalóan a terhelt tudatának át kellett fognia, hogy a kemény faanyagú fejszenyél és a baltával való nyakszirten illetve fejen történő többszörös megütése az idős sértettnek a halálához vezet. Cselekménye egyértelműen ezért egyenes szándékkal elkövettként minősül.

Ennek megállapításakor figyelemmel volt az első fokú bíróság a már említettek szerint a vádlott által használt eszközökre (fejszenyél, balta), amelyeknek az alkalmazása által és a támadott testtájából - tarkóra, fejre mért ütések - adódóan nyilvánvalóan következik, hogy a vádlott szándéka nem csupán testi sértésre irányult, hiszen köztudomású hogy életfontosságú szerveket, így a fejet ért erős ütések komoly sérülésekhez, halálhoz vezethetnek, amit a vádlottnak fel kellett ismernie. Az első fokú bíróság értékelte az alkalmazott erő kifejtés mellett, a többszörös erőbehatást, amelyekre helyesen mutatott rá a jogi indokolásában.

A nyereségvágyból elkövetett emberölés (Btk. 160.§ (1), (2) bekezdés b./ pont), a minősítő körülménnyel együtt mindezek alapján aggálytalanul megállapítható.

A rablás vonatkozásában is helytálló indokolást adott az első fokú bíróság. A vádlott ahogy az ügyészi perbeszédben is elhangzott két személytől követelt értékeket, így az állandó bírói gyakorlat szerint cselekménye 2 rendbelinek minősül, a cselekmény a sértettek hathatós védekezésének következményeként kísérleti szakban maradt.

A lopás vétségével kapcsolatos minősítés, jogi indoklás is törvényes.

Az esetlegesen szóba kerülhető más minősítő körülmények kapcsán helytállóan mutatott rá a főügyészség, hogy azok miért nem állapíthatók meg, amivel egyező álláspontra helyezkedett az ítélőtábla is.

A büntetés kiszabási körülményeket nagyrészt helyesen ismerte fel az első fokú bíróság. További súlyosító körülményként értékelhető, hogy a vádlott hasonló jellegű bűncselekmény miatt ellene folyamatban lévő eljárás hatálya alatt követte el a bűncselekményt, nem csak a magával vitt fejszenyéllel, hanem az ott lévő kisbaltát is megragadta, így két eszközzel is bántalmazta **1. sértettet**, aki idős koránál fogva a bűncselekményt kevésbé elhárítani képes személy.

Enyhítő körülményként viszont nem értékelhető - ahogy az ügyészség helyesen rámutatott -, a vádlott által kifejezett részvét, mert a megbánás számít enyhítőleg kisebb nyomatékkal. Az első fokú bíróság által felsoroltakon túl viszont az időmúlásra is tekintettel kell lenni.

A büntetés célja a Btk. 79.§-a szerint a társadalom védelme érdekében annak a megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. Tény, hogy a vádlott amikor a vád tárgyává tett bűncselekményeket elkövette még fiatakorú volt, 18. életévét 3 hónap híján töltötte be. Szakvélemény rögzítette a személyiségzavarával, pszichés státuszával kapcsolatos megállapításokat. Azonban a feltárt bűnösségi körülmények alapján a másodfokú bíróság figyelemmel volt az elkövetett cselekmény komoly közfelháborodást okozó gátlástalanságára, amelyektől nem lehet eltekinteni. Maga a védő is akként

nyilatkozott, hogy borzalmas bűncselekmény történt. Ez nem más takar, mint elvetemült elkövetési módot az idős sértett sérelmére.

A táblabíróság azt állapította meg a fentiek alapján - osztva a fellebbviteli főügyészség indítványában foglaltakat -, hogy nem áll arányban fk. **vádlott** által elkövetett bűncselekmények miatt az első fokú bíróság által alkalmazott joghátrány a személyében rejlő fokozott társadalomra veszélyességével. Emiatt az ítélet tábla a kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás tartamát a rendelkező rész szerint súlyosította.

A bűnjelre vonatkozó indítványát a fellebbviteli főügyészségnek helytállónak találta az ítélet tábla. A fejszenyél nem kobozható el, mivel nem bizonyítható, hogy a vádlott tulajdonát képezi, ezért annak a Be. 155.§ (1), (8) bekezdése alapján való lefoglalásának megszüntetése melletti megsemmisítését rendelte el.

A gázriasztó fegyvert - mint az elkövetés eszközét - viszont a Btk. 72.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján el kell kobozni.

A bűnügyi költség tekintetében ugyancsak egyetért a főügyészi indítványban foglaltakkal a másodfokú bíróság. Helytállón munkálta ki az ügyész, hogy a vádlott a második genetikai szakértői vélemény díjának (364.998 Ft) megfizetésére nem kötelezhető, azt az állam viseli a Be. 338.§ (2) bekezdése alapján.

Pontosította az első fokú bíróság ítélet fejrészeiben, rendelkező részében az ítélet tábla a tárgyalási napokat, a vádlott személyi adatait kiegészítette, illetőleg a 61/2008. BK véleményre tekintettel a bűncselekmények megnevezését helyesbítette. A bűnjel sorszámozása szintén korrekcióra szorult, mivel a Bj.150/2016. sorszám alatti nyilvántartásban eltérő a számozásuk.

Mindezek alapján az ítélet tábla a Győri Törvényszék ítéletét a rendelkező részben írtak szerint a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyebekben helybenhagyta a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védő közreműködése folytán felmerült bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén és a Be. 338.§ (1) bekezdésén alapul.

Győr, 2016. október 5. napján

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

. Csák Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Németh Balázs sk.
a tanács tagja

Záradék:

A fenti ítélettel, és az abban foglalt változtatásokkal a Győri Törvényszék Fk.411/2015/28. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

ő, 2016. október 5. napján

. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kiadó: